

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2014, č. j. 24750/14/5000-20400-702113, o návrhu na přikázání věci jinému soudu,

t a k t o :

Věc vedená u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 Af 76/2014 **se p ř i k á z u j e** Krajskému soudu v Hradci Králové.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2014, č. j. 24750/14/5000-20400-702113, kterým byl na základě odvolání žalobce změněn platební výměr Finančního úřadu Brno I ze dne 25. 11. 2011, č. j. 00381392/11/288983701950 tak, že vyměřená částka odvodu do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně ve výši 1.935.623.540 Kč se snižuje na částku 309.742.563 Kč.

K projednání žaloby je podle ust. § 7 odst. 2 s. ř. s. místně příslušný Krajský soud v Brně. Tento soud předložil Nejvyššímu správnímu soudu spis k rozhodnutí o přikázání věci jinému než místně příslušnému krajskému soudu, protože je to vhodné z jiného důležitého důvodu, kterým je existence pracovněprávního vztahu soudců správního úseku Krajského soudu v Brně k žalobci.

Podle ust. § 9 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud může věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.

V daném případě Odvolací finanční ředitelství znovu rozhodovalo poté, co předchozí rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 26. 4. 2012, č. j. 5712/12-1700-708238 bylo zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 3. 2013,

č. j. 31 Af 64/2012 - 106 a kasační stížnost Finančního ředitelství v Brně proti tomuto rozsudku byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2014, č. j. 2 Afs 49/2013 - 34. I v předcházejícím řízení byla žaloba podána u Krajského soudu v Brně, který následně předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí podle ust. § 9 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud poté usnesením ze dne 27. 6. 2012, č. j. Nad 45/2012 - 14 věc přikázal Krajskému soudu v Hradci Králové. V tomto usnesení Nejvyšší správní soud uvedl, že:

„V projednávané věci by měli soudci Krajského soudu v Brně posuzovat, zda správní orgány správně vyhodnotily porušení rozpočtové kázně, kterého se měl dopustit Krajský soud v Brně jednající svým předsedou.

Přestože soudci nejsou vůči předsedovi soudu v klasickém pracovněprávním vztahu a není přesné je označit za jeho „podřízené“, nelze pominout, že předseda soudu jakožto vrcholný funkcionář má vůči soudcům dle zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, různá oprávnění, ať již přímá (např. právo podat na soudce kárnou žalobu) či nepřímá (tvorba rozvrhu práce, kterým je určována náplň práce soudce). Není též bez významu, že v projednávané věci je krajský soud jakožto instituce nařčen z porušení zákona. U soudců přidělených k tomuto soudu nelze vyloučit určitou míru pocitu sounáležitosti či negativní emoce vyplývající z této ne zcela obvyklé situace.

Dle konstantní judikatury Ústavního soudu i Nejvyššího správního soudu musí být při soudním rozhodování zachována nejen faktická nezávislost, ale i též tzv. zdání nezávislosti a nestrannosti (viz např. nálezy Ústavního soudu ze dne 7. 3. 2007, sp. zn. I. ÚS 722/05, dostupné na <http://nalus.usoud.cz>; či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2008, č. j. Nad 4/2008 - 47, dostupné na www.nssoud.cz).

Z tohoto úhlu pohledu se tedy nejvíce jako vhodné, aby soudci Krajského soudu v Brně rozhodovali o věcné správnosti rozhodnutí, kterým byl Krajskému soudu v Brně uložen odvod za porušení rozpočtové kázně, a to i s ohledem na to, jak extrémní výše tento odvod dosahuje. Není též bez významu, že za Krajský soud jednal ve věci, ve které mělo dojít k tomuto porušení rozpočtové kázně jeho předseda a jedná také za krajský soud při podání žaloby v projednávané věci, neboť tento funkcionář má (jak bylo rozvedeno výše) vůči soudcům Krajského soudu v Brně určitá potencionální oprávnění, která by mohla narušit výše zmíněné zdání nezávislosti a nestrannosti.

Nejvyšší správní soud proto vyhověl návrhu Krajského soudu v Brně na delegaci vhodnou a tuto věc přikázal ve smyslu § 9 odst. 2 s. ř. s. z jiného důležitého důvodu, který spatřuje v záruce nezávislého a nestranného rozhodování, Krajskému soudu v Hradci Králové. Tomuto soudu byla věc přikázána proto, že Nejvyššímu správnímu soudu je z úřední činnosti známo, že Krajskému soudu v Hradci Králové byla v minulosti usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 9. 2010, č. j. Nad 39/2010 - 35, přikázána věc, ve které bylo projednávána žaloba Krajského soudu v Brně proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, která s nyní projednávanou věcí skutkově souvisí (jednalo se zde rovněž o pochybení sledovaná správními orgány při stavbě nového justičního areálu v Brně). Krajský soud v Hradci Králové je také z hlediska vzdálenosti Krajskému soudu v Brně nejbližší.“

Od shora uvedených závěrů Nejvyšší správní soud neshledal důvod se odchýlit ani v právě projednávané věci, a proto rozhodl o přikázání věci Krajskému soudu v Hradci Králové.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. prosince 2014

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu